

ikke-næringsskattepligtiges terminskontrakter og køberetter. For så vidt angår næringsskattepligtiges kontrakter og ikke-næringsskattepligtiges salgsetter, reguleres beskattningen af statsskatte-loven.

- 2) En ret udstedt af et selskab, som berettiger erhververen til at tegne nyudstedte aktier mv. eller konvertible obligationer i selskabet, er en *tegningsret* omfattet af aktieavancebeskatningsloven. Det foreslås, at sådanne retter fortsat skal beskattes efter aktieavancebeskatningsloven regler. Betegnelsen warrant anvendes ofte synonymt med option (køberet). I nogle tilfælde dækker begrebet dog den særlige køberet, som en aktietegningsret er. Hvis dette er tilfældet, vil warrant'en fortsat skulle behandles efter aktieavancebeskatningslovens regler.
- 3) Det foreslås, at *kurskontrakter* fortsat skal være indkomstopgørelsen uvedkommende. Det drejer sig om låntagers salg af obligationer på termin (eller futurekontrakt) i forbindelse med kurssikring ved optagelse af realkreditlån eller realkreditlignende lån. Det er dog en betingelse, at låntager ikke er generelt skattepligtig efter kursgevinstlovens §§ 2-3 eller driver næring ved omsætning af fast ejendom.
- 4) *Konverteringsretter*, der er en del af konverterbare obligationer og typiske sælgerpantebreve, omfattes ikke af de foreslåede regler. Det er almindeligt, at obligationer og sælgerpantebreve er konverterbare. Det vil sige, at låntager kan indløse lånet til pari (kurs 100). Dette er reelt en køberet til obligationen eller pantebrevet, som långiver indrømmer låntager. Af praktiske grunde vil det være mest hensigtsmæssigt, at sådanne rettigheder ikke beskattes selvstændigt, men sammen med den obligation eller det pantebrev, de er en del af.
- 5) Terminskontrakter og aftaler om købe- og salgsetter vedrørende varer og tjenesteydelser omfattes ikke, når det ved kontraktens indgåelse er forudsat, at opfyldelse af kontrakten skal ske ved levering. Det er endvidere en forudsætning, at kontrakten ikke er noteret på børs mv.

Der er ikke behov for nye regler på dette område, som først og fremmest vedrører dagligdags aftaler, der indeholder tilbud om levering af varer og tjenester til privat brug eller i virksomhed. Disse aftaler har typisk en sådan karakter, at kontrakten ikke kan anvendes som finansielt instrument.

For aftaler om købe- eller salgsetter, der anvendes som finansielle kontrakter, betales normalt et vederlag (en præmie). Der betales derimod normalt ikke vederlag for dagligdags aftaler.

I Optionsudvalgets betænkning anførtes det, at kontrakter baseret på råvarer, herunder ædle metaller, efter udvalgets opfattelse burde omfattes af de nye regler. Disse kontrakter fungerer i vid udstrækning som finansielle instrumenter. Udvalget pegede dog på, at råvarebegrebet burde defineres forholdsvis snævert. Det ville endvidere efter udvalgets opfattelse være hensigtsmæssigt, at f.eks. landmænds kontrakter vedrørende deres produktion blev holdt uden for de foreslåede beskattingsregler. Sådanne kontrakter anvendes typisk ikke som finansielle instrumenter og omsættes normalt ikke.

Det er vanskeligt at afgrænse råvarer over for andre varer. Hertil kommer, at det ville være overordentlig vanskeligt at afgrænse den særlige gruppe råvarekontrakter, som vedrører landmænd m.fl.'s produktion. En sådan afgrænsning ville give anledning til mange tvivlsspørgsmål og ville derfor stride mod ønsket om klare regler på området.

Det foreslås derfor, at der ikke skabes særlige regler for sædvanlige kontrakter vedrørende landmænds produktion, samt at også sædvanlige kontrakter vedrørende råvarer holdes uden for det foreslåede regelsæt på følgende betingelser:

- Kontrakten kan kun opfyldes ved levering.
- Råvarerne skal leveres til privat brug eller til brug i modtagerens virksomhed eller som produkt af egen virksomhed.
- Kontrakten må ikke være noteret på børs mv. Ved kontrakter noteret på børs mv. forstås ikke alene kontrakter, der er noteret på officielle børser, men også kontrakter noteret på markeder, hvor kontrakterne i praksis er lige så likvide.

Opfylder den ene kontraktpart ikke disse betingelser, beskattes denne kontraktpart efter det foreslåede regelsæt.

Det skal allerede ved kontraktens indgåelse være forudsat, at opfyldelse af kontrakten kun kan ske ved levering. Hvis kontrakten alligevel senere opfyldes ved differenceafregning, vil dette dokumentere, at kontrakten faktisk kunne opfyldes på anden måde end ved levering.

Alle andre råvarekontrakter, det vil sige kontrakter, der kan anvendes som finansielle instrumenter, omfattes af de foreslåede regler. Indgår en skattepligtig f.eks. modgående kontrakter vedrørende sin produktion, vil der ikke være tale om sædvanlige aftaler, men derimod finansielle kontrakter.

Optionsudvalget pegede på, at det var u hensigtsmæssigt, hvis beskattningen af en kontrakt afhæng af, om der skete levering efter kontrakten eller ej. Ulemperne herved skønnes dog at være mindre end ulemperne ved at inddrage et stort antal dagligdags råva-